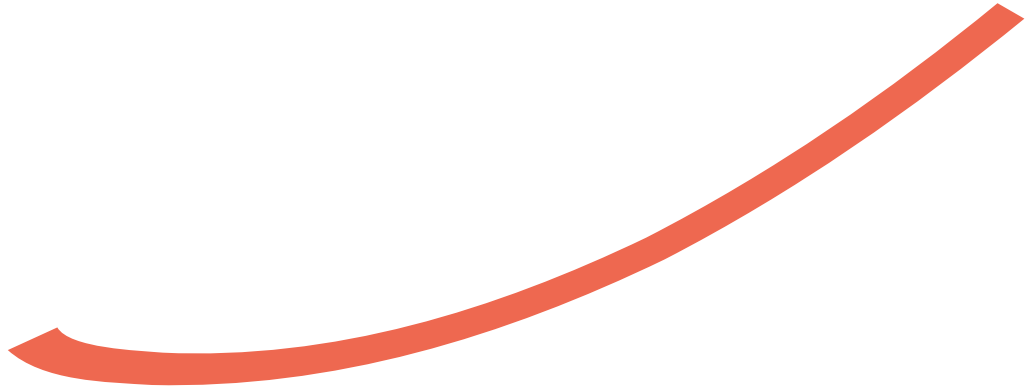

La necessitat d'institucionalitzar les mesures de diversitat

A vegades, a més de l'esforç dels professors i els Centres en l'organització de les mesures de diversitat, es necessita el reconeixement per part de les autoritats educatives per potenciar la detecció i actuació en aspectes de la diversitat. Aquí s'exposa una petita reflexió al voltant de la qüestió

Un dels reptes que, des de ja bastants anys, tenen les escoles és atendre la diversitat de l'alumnat. Cada alumne té unes capacitats, motivacions i interessos a nivell individual que ha de desenvolupar i maximitzar, essent els professors i els Centres qui posin tot l'empeny en què això es compleixi en la mesura que cada agent sigui capaç.

A poc a poc, la normativa de les diferents lleis, decrets i resolucions que apareixien al llarg d'aquest últim quart de segle, ha anat avançant en aquest sentit, unes vegades més coherent que d'altres, però l'última de les lleis, aprovada pel Congrés dels Diputats, la LOMCE, sembla ser en molts sentits en paraules de bastants cercles: "classista" o "segregadora". Fins a la seva implementació, mai no es pot afirmar res, però sembla haver-hi aspectes al menys preocupants.

Tot allò succeeix en un moment de crisi, on més que mai la dedicació de recursos als menys afavorits s'ha de potenciar des de tots els àmbits. D'una banda els Centres educatius, amb els seus documents d'organització interna i de filosofia educativa, han de reflectir aquest interès en ajudar l'alumne/a. D'altra, els professors conscients de la diversitat a la seva aula, han de treballar per trobar metodologies cap a una diversificació d'activitats d'ensenyament-aprenentatge i de tipus inclusiu, que faci que l'alumne se senti acollit i que pot assolir bons resultats.

Malgrat que tots això, tant els Centres com els professors, en gran mesura ja es porta a terme, és necessari que l'Administració institucionalitzi aquesta realitat. El Departament d'Ensenyament realitza en aquests sentit dues mesures, que intenten ajudar en aquest àmbit: la publicació de documents-guides, per un banda i la normativització, per una altra.

Respecte a la primera mesura, el Departament té publicades (es poden trobar a la seva pàgina web) diferents documents al respecte. Sense anar més lluny, trobem la guia general de setembre d'aquest mateix curs "Document d'orientació sobre l'atenció a la diversitat a l'ESO", on s'exposen diferents punts, abordant aspectes com les orientacions generals per a l'organització de l'atenció a la diversitat i la diversificació curricular en els centres, les mesures generals, específiques i extraordinàries, així com les eines de planificació i seguiment dels alumnes (plans individuals).

Altres documents-guides més específiques tracten d'àmbits i dèficits específics, com els documents "Atenció educativa a l'alumnat que pateix malalties prolongades", el "Protocol de detecció i orientació en la dislèxia" adaptada a cada un dels Cicles d'Educació Infantil i Primària, la "El TDAH: detecció i actuació en l'àmbit educatiu" o la guia "Les altes capacitats: detecció i actuació en l'àmbit educatiu".

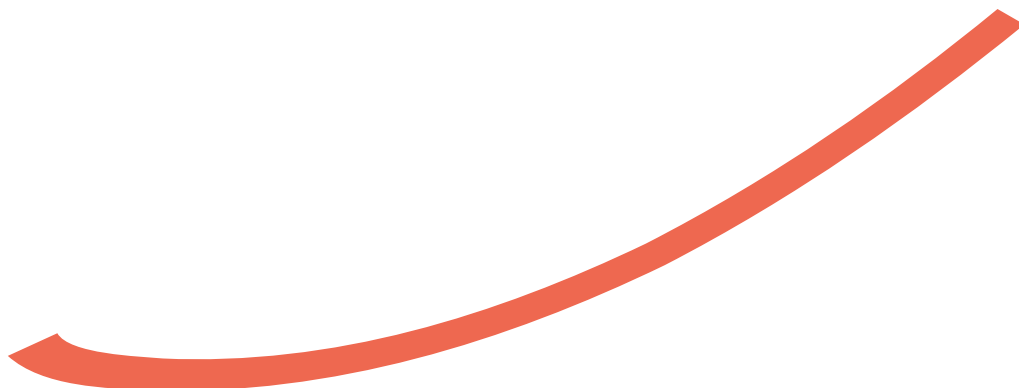
A més d'aquests documents propis del Departament podem trobar d'altres documents-guida per a la diversitat publicats per diferents estaments diferents a aquell i que la pàgina web del Departament recull.

Pel que respecta a la segona mesura, la normativització de certs aspectes de la diversitat obliga el seu compliment. Per això, ha publicat al DOGC al llarg dels anys diferents decrets com el Decret 299/1997 de 25 de novembre, sobre l'atenció educativa a l'alumnat amb necessitats educatives especials, la Resolució EDU/3699/2007 de 5 de desembre, per la qual s'aproven les instruccions per establir el procediment per tal que l'alumnat que pateixi malalties prolongades pugui rebre atenció educativa domiciliària per part de professorat del Departament d'Educació o les dues últimes, la Resolució ENS/1544/2013, de 10 de juliol, de l'atenció educativa a l'alumnat amb trastorns de l'aprenentatge i la Resolució ENS/1543/2013 de 10 de juliol, de l'atenció educativa a l'alumnat amb altes capacitats.

Algunes associacions de Catalunya (les referents al TDAH, per exemple) van lluitar durant anys perquè el Parlament de Catalunya reconegués de manera institucional el dèficit fins que ho van aconseguir a base d'insistir tenaçment.

La funció dels documents i guies propis i externs és la de servir de coneixement dels diferents àmbits que tracten i de servir en certs casos com a protocol d'actuació a vegades "d'obligat compliment" si a més estan recolzats per l'Administració educativa.

Continuar lluitant pels drets d'aquest alumnat amb més necessitats és una feina feixuga però que a la llarga dóna els fruits esperats pels col·lectius que porten que des de fa molt temps cridant a totes les portes, moltes vegades sense resposta,... altres vegades amb solucions.

Els pensaments, criteris i judicis expressats en l'article són exclusivament els de l'autor/a
L'article pot ser reproduït, citant-ne l'origen i l'autor/a